

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5963/2021
25.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Гордане Џакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Симић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ из Београда, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 4114/19 од 03.02.2021. године, на седници одржаној 25.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 4114/19 од 03.02.2021. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 4114/19 од 03.02.2021. године.

Образложење

Први основни суд у Београду, пресудом П 13118/18 од 14.12.2018. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се обавезе тужени да исплати тужилји на име стицања без основа износ од 158,123 динара, са законском затезном каматом од 29.09.2015. године па до исплате, у року од осам дана од дана пријема писаног отправака пресуде (став први изреке). Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове поступка (став други изреке).

Виши суд у Београду, пресудом Гж 4114/19 од 03.02.2021. године, одбио је као неосновану жалбу тужиље и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 13118/18 од 14.12.2018. године, у ставу првом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилја је изјавила ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), оценио да ревизија тужиље није изузетно дозвољена.

Према образложењу побијане другостепене пресуде, првостепени суд је применом одредби члана 88. и 90. Закона о енергетици, као и применом Методологије за одређивање цена електричне енергије за гарантовано снабдевање, нашао да у поступању тужене нема противправности, због чега је одбио као неоснован тужбени захтев.

Трошак гарантованог снабдевача је саставни део цене електричне енергије, утврђен у складу са важећом Методологијом за одређивање цене електричне енергије за гарантовано снабдевање, а не трошак који се посебно зарачунава и наплаћује купцу електричне енергије на име утврђене цене (закључак усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 16.09.2021. године).

У конкретної ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, имајући у виду и да је одлука у складу са Закључком о правном основу наплате трошка гарантованог снабдевача.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези одредби члана 413. и 479. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

Тужба је поднета 17.08.2018. године. У тужби и уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 158,123 динара, који износ тужиле потражује од туженог на име главног тужбеног захтева.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о поступку у спору мале вредности у смислу члана 468. ЗПП, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија, на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Одредбом члана 467. ЗПП је прописано, да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку о споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона.

Према томе, како овај суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној ревизији, то ревизија тужиле није дозвољена ни на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**